

У культурнай сталіцы і эканоміка развіваецца

Сёлета Маладзечна атрымала статус «Культурнай сталіцы Беларусі». І гэта — не аванс, а аб'ектыўнае прызнанне таго, што ўжо зроблена мясцовымі ўладамі для развіцця горада. Сёння Маладзечна — невялікі еўрапейскі горад з развітой інфраструктурай, турыстычнымі славукасцямі, разнапланавымі варыянтамі культурнага адпачынку, вялікай колькасцю паспяховых прадпрыемстваў. Але зроблена яшчэ не ўсё магчымае, упэўнены старшыня Маладзечанскага райвыканкама Аляксандр ЯХНАВЕЦ. У раёна на наступныя пяць гадоў працы ёсць канкрэтныя прапановы па паляпшэнні ўмоў жыцця яго жыхароў.

— Асаблівасцю мінулай пяцігодкі для нас стала тое, што яе пачатак супаў з падрыхтоўкай і правядзеннем у раёне рэспубліканскага фестывалю-кірмашу працаўнікоў вёскі «Дажынкі-2011». Той год для кіруючага саставу, спецыялістаў усіх узроўняў улады стаў свайго роду іспытам, які быў паспяхова вытрыманы, — лічыць глава райвыканкама.

Па яго словах, для эканомікі Маладзечанскага раёна, як і краіны ў цэлым, апошнія два гады складаліся вельмі напружана пад уплывам, перш за ўсё, знешніх фактараў. А гэта адмоўна адбілася на выкананні пяцігадовага плана. Але дзякуючы зачынам першых трох гадоў пяцігодкі раёну ўдалося выйсці на канец пяцігодкі на наступныя тэмпы росту: па прадукцыі прамысловасці — на 118,2%, прадукцыі сельскай гаспадаркі — 124,5%, экспарту паслуг — 263,4%. За мінулыя пяць гадоў рэальная заробатная плата ў раёне вырасла ў 1,4 раза. А па выніках работы за 2012 год Маладзечанскі раён занесены на Рэспубліканскую дошку Гонару.

«Цяпер эканоміку раёна фарміруюць 40 асноўных прадпрыемстваў. З іх 14 — узроўню рэспубліканскага падпарадкавання, 10 — камунальных, у падпарадкаванні мясцовых Саветаў дэпутатаў, і 16 — юрыдычныя асобы без ведамаснай падпарадкавання», — **расказвае** **Генадзь АКТАНАРОВІЧ**, намеснік старшыні Маладзечанскага райвыканкама па эканамічных пытаннях. Нягледзячы на ​​негатывы ўздзеянне на фінансавы становішча нашай краіны знешніх фактараў, 24 прадпрыемствы ці 60% з вытворчасцяў раёна ў першым квартале спрацавалі вышэй леташняга ўзроўню. Астатнія 16 пакуль не дасягнулі мінулагадніх паказчыкаў, але, мяркую намеснік старшыні райвыканкама, па выніках за першае паўгоддзе і за год, колькасць такіх зменшыцца.

— Мінулы год для нас быў, на жаль, няўдалым, але ў параўнанні з 2014 годам статыстыка паказвае рост паказчыкаў, — кажа Генадзь Актанаровіч. — Такія рэспубліканскага ўзроўню падпарадкавання прадпрыемствы, як «Электрамодуль», «Беразінскае», «Белмастацкераміка», «Маладзечанскі хлебазавод», па даных за першы квартал 2016-га, працуюць устойліва і паступова нарошчваюць аб'ёмы вытворчасці. Сярод камунальных хочацца адзначыць «Водаканал», «Дарвектар-Маш», «Маладзечанскі малочны камбінат». Апошні мае страты, але нарошчвае аб'ёмы вытворчасці. А «Маладзечанскі

камбінат хлебапрадуктаў», які ў мінулым годзе правёў мадэрнізацыю, сёння паспяхова рэалізуе вырабленую прадукцыю. Сярод прадпрыемстваў бязведамаснага падпарадкавання добра спрацавалі «Мінскі мэблевы цэнтр», «ЭНЭФ», «Амазон-Каларыт», «Дзіліс Касметык», «Велес-Міт», «Механічны завод» і інш. У апошнія гады развіваецца і прадпрыемства «БелТІЗ» Таварыства інвалідаў па зроку. Традыцыйна прыбытковы працуе «Юлайн», які займаецца мясаперапрацоўкай і вырабам паўфабрыкатаў.

Па словах намесніка старшыні райвыканкама, у першым квартале быў перавыкананы паказчык па экспарту тавараў (173,1% да ўзроўню мінулага года) і паслуг (116,9%). «Над астатнімі паказчыкамі працуем. Думаю, што па выніках за першае паўгоддзе яны паляпшацца, а напрыканцы года ўсё даведзеныя паказчыкі будуць выкананыя: і па колькасці створаных працоўных месцаў, і па вытворчасці валавой прадукцыі для сельскай гаспадаркі, і па рознічным тавараабароце», — лічыць Генадзь Актанаровіч.

Адным з галоўных дасягненняў прадпрыемстваў раёна з'яўляецца і тое, што за апошні год атрымалася нарасціць аб'ём вытворчасцяў. «Сумеснымі намаганнямі з Міністэрствам архітэктуры і будаўніцтва і Саветам Міністраў Беларусі атрымалася загрузіць Маладзечанскі завод металаканструкцый, — дзеліцца інфармацыяй намеснік па эканамічных пытаннях. — У прадпрыемства сёння ёсць праблема — закрэдытаванасць. Але галоўнае, што людзі загружаныя, работа ідзе, і тысячы чалавек адшукалі такім чынам работу».

За апошнія пяць гадоў у раёне таксама ўведзены ў эксплуатацыю і сацыяльна значныя аб'екты: спартыўна-забаўляльны цэнтр, яслі-сад на 230 месцаў, пляцоўкі для пляжнага валейбола ў гарадскім парку імя Перамогі, Чысцінскі сельскі Дом культуры, завершаны капітальны рамонт і рэканструкцыя дзіцячай бальніцы і бальніцы №2. Цяпер працуе і амфітэатр у Маладзечне на 2600 пасадачных месцаў, паведамляе Аляксей ЛУКОЎСКАЯ, загадчык аддзела ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі Маладзечанскага райвыканкама.

Па словах главы выканкама Аляксандра Яхнаўца, у планах на бліжэйшы час — пераадоленне тых негатывіўных тэндэнцый у эканамічнай сферы, якія пакуль не атрымалася пераламіць. «У эканамічнай сферы ў 2016 годзе варта звярнуць увагу на эфектыўную занятасць людзей, зніжэнне выдаткаў на вытворчасць і рэалізацыю тавараў, укараненне інвестыцый і новых праектаў, якасць прадукцыі, развіццё дзяржаўнага сектара і прыватнага бізнесу», — лічыць ён.

— Дынамічнае развіццё аховы здароўя, прыцягненне насельніцтва да здаровага ладу жыцця, якасная адукацыя, развіццё культуры — фактары, якія будуць забяспечваць годны ўзровень жыцця нашага насельніцтва. У бліжэйшыя пяць гадоў мы будзем імкнуцца да рэалізацыі ўсяго назапашанага становага вопыту, максімальнай аддачы, арганізаванасці, дысцыплінаванасці кожнага чалавека на вытворчасці, — упэўнены Аляксандр Яхнавец. — Бо ад гэтага непасрэдна залежыць дабрабыт усяго раёна.

Дзецям

ПРАСТОРА ДЛЯ ТВОРЧАГА РОСТУ

Будынак і тэрыторыя побач з дзіцячым цэнтрам культуры «Расток» горада Маладзечна больш нагадвае заграднае сям'ю, чым месца для заняткаў дзяцей. Сярод клумбаў, дрэў, зялёнага газона месціцца некалькі невысокіх збудаванняў, у якіх дзеці вучацца танцаваць, спяваць, маляваць, рабіць уласнаручна падарункі блізім і ўпрыгожванні для дому.

— У цэнтры зараз працуюць 22 аматарскія фарміраванні. Ёсць народныя студыі выўленчага мастацтва «Чароўная палі-

ра», гумарыстычны гурт «Тары-бары» і ўзорная студыя эстрадных спеваў «Брава». Таксама ёсць і вакальны калектыв цэнтры «Талака», які карыстаецца найбольшай папулярнасцю, — расказвае пра «Расток» яго дырэктар Наталля СОНІЧ.

Калектыв цэнтры — усяго 33 чалавекі, з якіх 20 — творчыя работнікі. Нягледзячы на ​​невялікую колькасць супрацоўнікаў, у цэнтры штогод ладзіцца каля 200 творчых праектаў. «Напрыклад, у Маладзечне раней было мала ме-

Наталля СОНІЧ, дырэктар «Растка», і Жанна КУЛАКОЎСКАЯ, галоўны спецыяліст аддзела ідэалагічнай работы, культуры і па справах моладзі Маладзечанскага райвыканкама, разглядаюць апошнія дыпламы студыі «Брава».

рапрыемстваў для дашкольнікаў, таму чатыры гады таму мы правялі конкурс для самых маленькіх дзетак 4-6 гадоў «Капітошкі», бо ў апошнія гады расце колькасць дзяцей, якія займаюцца ў творчых студыях ранняга развіцця.

(Заканчэнне на 10-й стар.)

Фестываль

ІНСТРУМЕНТ З ДУШОЙ

У Маладзечанскай дзіцячай школе мастацтваў ужо стала прапісаўся фестываль-конкурс «Свята саксафонаў». Падзея, унікальная для постсавецкай прасторы. Падобнага кшталту мерапрыемствы праводзіліся раней у асобных гарадах Расіі, але былі з'явай разавай. А ў беларускім горадзе на Ушы фестываль праводзіцца ўжо трэці раз. Праўда, сёлета — пазапланавы (звычайна — раз на два гады) з нагоды Года культуры і атрымання Маладзечнам звання культурнай сталіцы.

— Мяне цешыць тое, што з кожным разам наш фестываль пашыраецца і адшуквае новых прыхільнікаў, — расказвае **Уладзімір Яцёновіч**, дырэктар школы мастацтваў. — У нас па

«Звязда» наведвала фестываль і трапіла на выступленне Аляксея ІАРДАСОПАВА.

заяўках прадстаўлены ўсе вобласці краіны. Я, праўда, і расійскі Смаленск запрашаў паўдзельнічаць, але, на жаль, не атрымалася. Але мы працуем над тым, каб конкурс выйшаў на міжнародны ўзровень і да нас завіталі саксафаністы з іншых краін.

Тое, што фестываль прысвяцілі менавіта саксафону — не дзіва. «Я люблю гэты інструмент за яго душу і лічу, што ён можа падкупіць любога слухача: унікальным тэмбрам, тэхнічнымі магчымасцямі», — расказвае дырэктар. У свой час менавіта таму Уладзімір Яцёновіч пачаў іграць на саксафоне, што пачуў майстэрскае выкананне на ім і захаваўся ў гучанне. І пасля стаў заўважаць, што сімпатыю да інструмента падзяляе большасць слухачоў: саксафон карыстаецца найбольшай папулярнасцю ў публіцы.

З кожным годам павялічваецца не толькі колькасць удзельнікаў фестывалю, але і

прадстаўнічы ўзровень журы. Сярод іх — аўтарытэтныя музыканты як з Беларусі, так і з-за мяжы. Як, напрыклад, Уладзімір Мішула, заслужаны работнік мастацтваў Рэспублікі Польшча, дырэктар школы мастацтваў ІІІ ступені горада Бяла-Падляска. З айчынных — старшыня журы Барыс Нічкоў, заслужаны артыст Рэспублікі Беларусь, член саюза музычных дзеяўнай акадэміі музыкі, доктар мастацтвазнаўства Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь, член саюза музычных дзеяўнай Рэспублікі Беларусь, а таксама Валеры Грыгарук і Марцэлін Дабравольскі. «Што аб'ядноўвае членаў журы — кожны з іх калісьці працаваў у Маладзечне», — дзеліцца дырэктар.

Яшчэ адна адметная рыса фестывалю — удзел у конкурсе бяруць не толькі прадстаўнікі мастацкіх школ, але і сярод спецыяльных устаноў адукацыі і ВНУ. Атрымліваецца своеасаблівы зрэз узроўню майстэрства ігры на саксафоне: ад самых маленькіх (ад 1-га класа) і да без дзвюх хвілін прафесіяналаў. Галоўнае — «Свята саксафонаў» абвясціла звыклы стэрэатып: гэта рэдкі выпадак, калі з усіх рэгіёнаў удзельнікі сцякаюцца не ў сталіцу Беларусі, а ў яе раённы горад — Маладзечна

Незвычайныя — побач!

МАЛАДЗЕЧАНСКІЯ ЛЫЖАЧНІКІ

Калісьці ў Маладзечна на «Дажынкі», якія адбыліся ў 2011 годзе, завіталі нявыжскія лыжачнікі. Волга ХАЗІКАВА, дырэктар гімназіі-каледжа мастацтваў Маладзечна, пабачыўшы іх выступленне, прапанавала зладзіць у сваёй школе падобны калектыв. Ідэю падхапілі. Так і з'явіўся на свет ансамбль, у якім адзіныя інструменты — гэта спецыяльна вырабленыя лыжкі, і фантазія тых, хто на іх іграе.

У інтэрнэце відэа з выступленнямі калектыву маюць па некалькі тысяч прагля-

даў. Большасць з іх з загаловамі накшталт «Лыжачнікі парвалі залу!». Сапраўды, удзельнікі гурта не абмяжоўваюцца звычайнай іграй на лыжках, а ладзяць цэлыя шоу і паўнаватарскія сцэнічныя нумары, ад якіх публіка прыходзіць у захапленне.

— У нашу гімназію часта аддаюць дзетак сарамлівых — у тэатральны клас, каб разнаволіліся, неўтаймаваныя — у музычны, каб навучыліся ўсёдлівасці, — расказвае дырэктар установы. — Да лыжачнікаў ідуць тыя, каму цяжка даецца ўлоўліваць рытм.

(Заканчэнне на 10-й стар.)

